

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
DAMASO RUIZ-JARABO COLOMER

της 7ης Οκτωβρίου 1999 *

1. Δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει το άμεσο αποτέλεσμα της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως¹, την οποία καθιέρωσε το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 του συσταθέντος βάσει της συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Τουρκίας² (στο εξής: συμφωνία συνδέσεως) Συμβουλίου Συνδέσεως³, τίθεται το ερώτημα αν αντιβαίνει στην αρχή αυτή το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος περιορίζει τη δυνατότητα διορθώσεως της ημερομηνίας γεννήσεως που έχει δηλωθεί κατά την υπαγωγή στο σύστημα του κοινωνικής ασφαλίσεως, με τις συνέπειες που η διόρθωση αυτή έχει για το δικαίωμα παροχών, στις περιπτώσεις που έχει παρεισφρήσει τυπογραφικό σφάλμα και που προσκομίζονται έγγραφα εκδοθέντα πριν από την υποβολή της δηλώσεως, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι συνθήκες καταχωρίσεως των γεννήσεων στην Τουρκία.

Τούτο αφορούν κατ' ουσίαν τα προδικαστικά ερωτήματα που το όγδοο και δέκατο τρίτο τμήμα του Bundessozialgericht (Γερμανία) υπέβαλαν στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 234 ΕΚ)

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

1 — Απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, C-262/96, Süril (Συλλογή 1999, σ. I-2685).

2 — Απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, περί συνάψεως συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).

3 — Απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί της εφαρμογής των καθεστώτων κοινωνικής ασφαλίσεως των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους (ΕΕ 1983, C 110, σ. 60).

I — Τα πραγματικά περιστατικά στην υπόθεση I. Kocak

2. Ο προσφεύγων στην κύρια δίκη, I. Kocak, είναι Τούρκος υπήκοος ο οποίος από το 1956 ως το 1962 εργάστηκε στην Τουρκία όπου υπαγόταν στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως. Από τον Απρίλιο του 1962 έως τον Δεκέμβριο του 1966 εργάστηκε στην εξορυκτική βιομηχανία στη Γερμανία. Από τον Μάιο του 1970 ο I. Kocak είχε τη μόνιμη κατοικία του στη χώρα αυτή, όπου και εργαζόταν ως μισθωτός στη βιομηχανία μέχρι την πρόωρη συνταξιοδότησή του, την 1η Οκτωβρίου 1986. Από τον Οκτώβριο του 1991, οπότε έλαυσαν να του καταβάλλονται τα επιδόματα πρόωρης συνταξιοδότησεως, λαμβάνει επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας.

3. Το 1970, κατά την υπαγωγή του στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως στη Γερμανία, δήλωσε ως ημερομηνία γεννήσεώς του την 20ή Οκτωβρίου 1933. Με απόφαση που εξέδωσε στις 3 Δεκεμβρίου 1985 το τουρκικό πολιτικό δικαστήριο του Düzce στην Τουρκία, η καταχώριση του έτους γεννήσεως του I. Kocak στα τουρκικά ληξιαρχικά βιβλία τροποποιήθηκε και ως έτος γεννήσεώς του ορίστηκε το 1926. Κατόπιν τούτου, το Landesversicherungsanstalt (ταμείο συντάξεων) Schleswig-Holstein του χορήγησε νέο αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως, λαμβάνοντας υπόψη την εν λόγω διόρθωση του έτους γεννήσεως.

4. Τον Αύγουστο του 1991 ο I. Kocak υπέβαλε αίτηση συνταξιοδότησεως λόγω της

συμπληρώσεως του 65ου έτους της ηλικίας του. Τον Φεβρουάριο του 1992 το ταμείο συντάξεων τον ενημέρωσε ότι δεν αναγνώριζε την τουρκική δικαστική απόφαση για τη διόρθωση του έτους γεννήσεώς του σχετικά με τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα στη Γερμανία. Το ταμείο συντάξεων απέρριψε την αίτηση συνταξιοδότησεως με την αιτιολογία ότι ο αιτών είχε γεννηθεί το 1933 και θα συμπλήρωνε το 65ο έτος της ηλικίας του τον Οκτώβριο του 1998· ακόμη, του χορήγησε άλλον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως, αναφέροντας εκ νέου ως έτος γεννήσεως το 1933.

5. Οι διοικητικές ενστάσεις που υπέβαλε ο I. Kocak κατά των αποφάσεων αυτών απορρίφθηκαν, διότι η απόφαση του τουρκικού δικαστηρίου στηριζόταν μόνο σ' ένα ιατρικό πιστοποιητικό και στην κατάθεση ενός μάρτυρα. Λόγω των περιστάσεων αυτών, το ταμείο συντάξεων θεώρησε ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο ενδιαφερόμενος γεννήθηκε το 1926 και όχι το 1933, έτος το οποίο δήλωσε κατά την υπαγωγή του στο γερμανικό συνταξιοδοτικό σύστημα.

6. Το Sozialgericht Itzehoe δέχθηκε πρωτοδίκως την προσφυγή του I. Kocak και υποχρέωσε το ταμείο συντάξεων να του χορηγήσει σύνταξη, διότι είχε συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του τον Νοέμβριο του 1991. Κατόπιν εφέσεως που άσκησε το καθού ταμείο, το Landessozialgericht Schleswig-Holstein ακύρωσε την πρωτόδικη απόφαση και απέρριψε την προσφυγή, διότι, μεταξύ άλλων, τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία επικαλέστηκε ο I. Kocak ενώπιον του τουρκικού δικαστηρίου, που διέταξε τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεώς του, δεν ήταν αρκετά σημαντικά ώστε να κλονίσουν την αποδεικτική ισχύ της αρχικής καταχωρίσεως στα ληξιαρχικά βιβλία. Ο I. Kocak άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής.

Η διαφορά επιλύθηκε με μερικό συμβιβασμό. Ζητείται πλέον η ακύρωση της από 17 Φεβρουαρίου 1992 αποφάσεως του καθού φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως περί χορηγήσεως νέου αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως και της από 1 Δεκεμβρίου 1993 αποφάσεώς του περί αρνήσεως συνταξιοδότησεως.

II — Το προδικαστικό ερώτημα που τέθηκε στην υπόθεση I. Kocak

7. Το δέκατο τρίτο τμήμα του Bundessozialgericht, στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση αναιρέσεως («Revision»), έκρινε αναγκαίο να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει η νομοθεσία περί της συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας (ειδικότερα το άρθρο 9 της Συμφωνίας περί δημιουργίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, της 12ης Σεπτεμβρίου 1963, το άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου της συμφωνίας αυτής, της 23ης Νοεμβρίου 1970, το άρθρο 10 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980⁴, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980) την έννοια ότι απαγορεύει στον νομοθέτη κράτους μέλους τη θέσπιση ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία, για τον σχηματισμό του αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως που δίδεται στους ασφαλισμένους και για τη χορήγηση συντάξεως γήρατος, κρίσιμη είναι, κατ' αρχήν, και

4 — Απόφαση σχετικά με την ανάπτυξη της Συνδέσεως που δεν έχει δημοσιευθεί.

για τους Τούρκους διακινουμένους εργαζομένους — χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των τουρκικών ληξιαρχικών βιβλίων — η ημερομηνία γεννήσεως που αναφέρεται στην πρώτη δήλωση που υπέβαλε ο ασφαλισμένος στον φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως του οικείου κράτους μέλους ή στον εργοδότη του στο εν λόγω κράτος μέλος (ο οποίος έχει συναφώς υποχρέωση υποβολής δηλώσεως προς τον φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως);»

III — Τα πραγματικά περιστατικά στην υπόθεση R. Örs

8. Ο R. Örs γεννήθηκε στην Τουρκία και ζει στη Γερμανία από το 1972. Υπάγεται στο συνταξιοδοτικό σύστημα του Bundesknappschaft, που είναι ο καθού φορέας κοινωνικής ασφαλίσεως. Κατά την έναρξη της υπαγωγής του σε ασφάλιση στη Γερμανία, ο R. Örs δήλωσε ότι γεννήθηκε την 1η Μαΐου 1950. Βάσει αυτού, το Bundesknappschaft του χορήγησε τον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως 80 010550 Ο 016.

Τον Φεβρουάριο του 1993 ο R. Örs υπέβαλε στον καθού φορέα απόφαση του πρωτοδικείου του Balikesir, στην Τουρκία, της 9ης Νοεμβρίου 1992, με την οποία η ημερομηνία γεννήσεώς του, που ήταν καταχωρισμένη στα τουρκικά ληξιαρχικά βιβλία, διορθώθηκε σε 1η Μαΐου 1946. Η απόφαση αυτή συνοδευόταν από ένα πιστοποιητικό σύμφωνα με το οποίο ο R. Örs είχε εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις από τον Ιούλιο 1970 μέχρι τον Μάρτιο 1972 και από μία δήλωση ότι δεν είχε πάει σχολείο στην Τουρκία.

9. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, την οποία ο R. Örs υπέβαλε μεταφρασμένη, το κρατικό νοσοκομείο του Balikesir ανακοίνωσε στο δικαστήριο ότι ο ενδιαφερόμενος ήταν μεταξύ 45 και 46 ετών. Εξάλλου, οι μάρτυρες που κάλεσε δήλωσαν ενόρκως ότι τον γνώριζαν πολύ καλά, διότι κατοικούσαν στο ίδιο χωριό, ότι οι γονείς του είχαν συμβιώσει επί πολλά έτη πριν από τον γάμο τους, ότι όλοι στο χωριό συμβίωναν και τεκνοποιούσαν πριν από τον γάμο τους και ότι ο R. Örs ήταν ήδη τεσσάρων ή πέντε ετών όταν παντρεύτηκαν οι γονείς του. Ένας από τους μάρτυρες δήλωσε ότι η θυγατέρα του HANNA γεννήθηκε επίσης το 1946, αλλά καταχωρίστηκε στα ληξιαρχικά βιβλία ως γεννηθείσα το 1948. Ο εισαγγελέας πρότεινε να γίνει δεκτό ότι ο ενδιαφερόμενος απέδειξε την αλήθεια των ισχυρισμών του. Ως εκ τούτου, το πρωτοδικείο του Balikesir δέχθηκε το αίτημα του R. Örs να διορθωθεί η ημερομηνία γεννήσεώς του.

10. Με αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 1993 και της 14ης Σεπτεμβρίου 1993, ο καθού φορέας κοινωνικής ασφαλίσεως απέρριψε την αίτηση του R. Örs για αλλαγή της ημερομηνίας γεννήσεώς του και του αριθμού μητρώου του κοινωνικής ασφαλίσεως.

Το Sozialgericht Gelsenkirchen απέρριψε την προσφυγή. Με την έφεση που άσκησε, ο προσφεύγων τόνισε ότι επιθυμούσε να αλλάξει όχι μόνον ο αριθμός μητρώου του κοινωνικής ασφαλίσεως, αλλά και η ημερομηνία γεννήσεώς του, η οποία έχει αποφασιστική σημασία για τη διάρκεια του επαγγελματικού του βίου. Το Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen απέρριψε την έφεση, διότι ο αριθμός μητρώου του κοινωνικής ασφαλίσεως χρησιμεύει μόνο για

την καταχώριση των στοιχείων του ενδιαφερομένου που είναι αναγκαία για την αναγνώριση του δικαιώματός του σε παροχές κοινωνικής ασφάλισης και, ως εκ τούτου, ο φορέας κοινωνικής ασφάλισης δεν είχε την υποχρέωση να λάβει υπόψη του τη δικαστική απόφαση που εκδόθηκε στην Τουρκία και, κατ' επέκταση, να διορθώσει την ημερομηνία γεννήσεως στον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης. Όσον αφορά την ανάγκη διορθώσεως της πραγματικής ημερομηνίας γεννήσεως που αναφέρεται στον αριθμό αυτό, το δικαστήριο εφάρμοσε τη νομολογία του Bundessozialgericht σύμφωνα με την οποία, στην περίπτωση αυτή, πραγματική ημερομηνία γεννήσεως είναι η ημερομηνία γεννήσεως που καταχωρίστηκε στα ληξιαρχικά βιβλία κατά το χρονικό σημείο της χορηγήσεως αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφάλισης.

IV — Το προδικαστικό ερώτημα που τέθηκε στην υπόθεση R. Örs

11. Το όγδοο τμήμα του Bundessozialgericht, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση αναρέσεως («Revision»), έκρινε αναγκαίο να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1. Ισχύει, βάσει του δικαίου που διέπει τη σύνδεση μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και Τουρκίας, απαγόρευση των διακρίσεων στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, η οποία να εφαρμόζεται ευθέως υπέρ των Τούρκων εργαζομένων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: έχει η απαγόρευση αυτή την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτήν η εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι, για την καταβολή των παροχών της υποχρεωτικής ασφάλισης γήρατος και για τον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης που δίδεται στους ασφαλισμένους, κρίσιμη είναι η ημερομηνία γεννήσεως που δηλώθηκε εγγράφως κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο Τούρκος εργαζόμενος υπήχθη για πρώτη φορά σε εθνικό φορέα κοινωνικής ασφάλισης;»

V — Το εθνικό δίκαιο

12. Κάθε άνδρας που έχει συμπληρώσει την ηλικία των 65 ετών και κάθε γυναίκα που έχει συμπληρώσει την ηλικία των 60 ετών δικαιούται συντάξεως γήρατος, εφόσον έχει καταβάλει εισφορές για εξήντα μήνες στο αρμόδιο ταμείο συντάξεων. Κατά την έναρξη του επαγγελματικού βίου του ενδιαφερομένου, ο εργοδότης οφείλει να διαβιβάσει στον φορέα ασφάλισης ασθένειας τα προσωπικά στοιχεία του εργαζομένου, στον οποίο το ταμείο συντάξεων θα χορηγήσει στη συνέχεια αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης που περιλαμβάνει την ημερομηνία γεννήσεώς του.

13. Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 5, της Verordnung über die Vergabe und Zusammensetzung der Versicherungsnummer (γερμανικής κανονιστικής αποφάσεως για τη χορήγηση και τον σχηματισμό του αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφάλισης), ο αριθμός μητρώου κοινωνικής ασφάλισης χορηγείται άπαξ και δεν διορθώνεται.

14. Το ζήτημα αν η ημερομηνία γεννήσεως που περιέχεται στον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως είναι ενδεχομένως ανακριβής διέπεται από το άρθρο 33a του Πρώτου Βιβλίου του Sozialgesetzbuch (κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως — στο εξής: SGB I) που ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1998, το οποίο έχει ως εξής:

«1) Αν τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις ενός προσώπου εξαρτώνται από το εάν έχει συμπληρώσει ή δεν έχει υπερβεί ορισμένο όριο ηλικίας, κρίσιμη είναι η ημερομηνία γεννήσεως που προκύπτει από την πρώτη δήλωση του δικαιούχου ή υποχρέου ή των μελών της οικογένειάς του προς τον φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως ή — εφόσον πρόκειται για δήλωση προβλεπόμενη από το τρίτο ή το έκτο κεφάλαιο του τετάρτου βιβλίου — προς τον εργοδότη.

2) Επιτρέπεται να ληφθεί υπόψη ημερομηνία γεννήσεως διαφορετική από εκείνη που είναι κρίσιμη κατά την παράγραφο 1, μόνον εφόσον ο αρμόδιος για την καταβολή των παροχών φορέας διαπιστώσει ότι

α) έχει παρεισφρήσει τυπογραφικό σφάλμα ή

β) από έγγραφο του οποίου το πρωτότυπο εκδόθηκε πριν από την υποβολή της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 δηλώσεως προκύπτει διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως.

3) Οι παράγραφοι 1 και 2 τυγχάνουν ανάλογης εφαρμογής όσον αφορά τις ημερομηνίες γεννήσεως που λαμβάνονται υπόψη για τον σχηματισμό του αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως ή άλλου διακριτικού γνωρίσματος που χρησιμοποιείται στους τομείς των παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως που προβλέπει ο παρών κώδικας.»

15. Σκοπός της ρυθμίσεως αυτής είναι η αποτροπή καταχρηστικών αξιώσεων για τη χορήγηση παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως σε περιπτώσεις στις οποίες ζητείται, λόγω αλλαγής της ημερομηνίας γεννήσεως, η πρόωγη καταβολή ορισμένων παροχών. Για την κατάρτιση της ρυθμίσεως αυτής ελήφθη υπόψη η προβλεπόμενη σε αλλοδαπές έννομες τάξεις δυνατότητα διορθώσεως της ημερομηνίας γεννήσεως με δικαστική απόφαση, οπότε ενδέχεται να υπάρξουν πλεονεκτήματα στο πλαίσιο του γερμανικού δικαίου κοινωνικής ασφαλίσεως, ενώ, στο πλαίσιο των αλλοδαπών εννόμων τάξεων, η αλλαγή της ημερομηνίας γεννήσεως δεν ασκεί καμία επιρροή στο δικαίωμα παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως.

Η νέα ρύθμιση σκοπεί να διασφαλίσει ότι η διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως που επιτυγχάνεται υπό τις συνθήκες αυτές δεν θα λαμβάνεται υπόψη ούτε στο πλαίσιο του γερμανικού δικαίου κοινωνικής ασφαλίσεως.

Δεν κρίθηκε σκόπιμη η θέσπιση ειδικής μεταβατικής διατάξεως.

VI — Οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου των οποίων ζητείται η ερμηνεία

Κοινότητας, όσον αφορά τους όρους εργασίας και αμοιβής.»

16. Το άρθρο 9 της συμφωνίας συνδέσεως ορίζει:

18. Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως:

«Τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν ότι, στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας και υπό την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων, οι οποίες θα ηδύναντο να θεσπισθούν σύμφωνα με το άρθρο 8, κάθε διάκριση που βασίζεται στην ιθαγένεια απαγορεύεται, σύμφωνα με την αρχή η οποία εκτίθεται στο άρθρο 7⁵ της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Κοινότητας.»

«Τα κράτη μέλη της Κοινότητας παρέχουν στους Τούρκους εργαζομένους που είναι ενταγμένοι στη νόμιμη αγορά εργασίας τους καθεστώς που χαρακτηρίζεται από την απουσία κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγενείας σε σχέση με τους κοινοτικούς εργαζομένους, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας.»

17. Το πρόσθετο πρωτόκολλο που έχει επισυναφθεί στη συμφωνία συνδέσεως⁶ ορίζει, στο άρθρο του 37, τα εξής:

19. Εξάλλου, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 έχει ως εξής:

«Κάθε κράτος μέλος παραχωρεί στους εργαζόμενους τουρκικής ιθαγενείας που απασχολούνται στην Κοινότητα καθεστώς που χαρακτηρίζεται από την έλλειψη κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγενείας έναντι των υπηκόων των άλλων κρατών μελών της

«Τα πρόσωπα που κατοικούν στο έδαφος ενός από τα κράτη μέλη και για τα οποία ισχύουν οι διατάξεις της παρούσας αποφάσεως, υπόκεινται στις υποχρεώσεις και απολαύουν των δικαιωμάτων που απορρέουν από τη νομοθεσία κάθε κράτους μέλους υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του, υπό την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων της παρούσας αποφάσεως.»

5 — Το οποίο κατέστη το άρθρο 6 κατόπιν της τροποποιήσεως που επέφερε το άρθρο Ζ, σημείο 8, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη συνέχεια δε κατέστη το άρθρο 12 ΕΚ κατόπιν της τροποποιήσεως που επέφερε η Συνθήκη του Άμστερνταμ.

6 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, περί συνάψεως πρόσθετου πρωτοκόλλου καθώς και χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου, που υπεγράφησαν την 23η Νοεμβρίου 1970, και έχουν επισυναφθεί στη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας και αφορούν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149).

VII— Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως

20. Ο R. Örs, η Γαλλική και η Γερμανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή υπέβαλαν γραπτώς τις παρατηρήσεις τους εντός της προθεσμίας που τάσσει προς τούτο το άρθρο 20 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου.

Κατά την προφορική διαδικασία της 7ης Σεπτεμβρίου 1999 παρέστησαν ένας εκπρόσωπος του Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfranken, φορέα κατά του οποίου βάλλει ο I. Kocak, και οι εκπρόσωποι της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής.

21. Ο R. Örs εκτιμά ότι ο καθού φορέας κοινωνικής ασφαλίσεως δεν μπορεί να προβάλει καμία εύλογη αιτία για να μην αποδεχθεί τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεώς του και ότι, βάσει της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, η οποία εφαρμόζεται ευθέως, ο εν λόγω φορέας δεν μπορεί να μεταχειρίζεται έναν κοινοτικό υπήκοο διαφορετικά από έναν Τούρκο υπήκοο που ζει σε κράτος μέλος. Κατά την άποψή του, η δικαστική απόφαση η οποία διορθώνει την ημερομηνία γεννήσεως που έχει καταχωριστεί στα ληξιαρχικά βιβλία δεσμεύει τους γερμανικούς φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως, εκτός αν υπάρχουν ενδείξεις ότι εκδόθηκε παράτυπα, πράγμα το οποίο δεν αποδείχθηκε.

22. Ο εκπρόσωπος του Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfranken ισχυρίστηκε, κατά την προφορική διαδικασία, ότι οι αιτήσεις διορθώσεως της ημερομηνίας γεννήσεως, προκειμένου να παραταθεί η περίοδος λήψεως παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως ή να καταβληθούν πρόωρα οι παροχές αυτές, αρχικά αποτελούσε αρκετά μεμονωμένο φαινόμενο. Εντούτοις, από τα τέλη της δεκαετίας του '80 οι εν λόγω αιτήσεις αυξήθηκαν σε βαθμό που, κατά τη διάρκεια του 1998, οι γερμανικοί φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως έλαβαν περίπου πέντε χιλιάδες σχετικές αιτήσεις Τούρκων υπηκόων. Αν η αλλαγή των ημερομηνιών γεννήσεως ασκούσε επιρροή στη λήψη των παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως θα δημιουργούσε εξαιρετικά υψηλές, αλλά και απρόβλεπτες, χρηματικές επιβαρύνσεις ικανές να διαταράξουν τη χρηματοοικονομική ισορροπία του συστήματος. Πρόσθεσε ακόμη ότι, αν είχαν ληφθεί μεταβατικά μέτρα, όπως προτείνει η Επιτροπή, η εφαρμογή της νέας νομοθεσίας θα είχε καθυστερήσει κατά πολλά έτη και δεν θα είχε μπορέσει να επιτύχει το σκοπό της.

23. Η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως έχει εφαρμογή στους Τούρκους εργαζομένους, η αρχή αυτή δεν συνεπάγεται ότι οι χορηγούμενες από τις τουρκικές αρχές ληξιαρχικές πράξεις δεσμεύουν τα ταμεία συντάξεων και τις δικαστικές αρχές της Γερμανίας. Ισχυρίζεται ότι μεταξύ της Δημοκρατίας της Τουρκίας και των κρατών μελών υπάρχουν σημαντικές διαφορές όσον αφορά τη διαδικασία διορθώσεως της ημερομηνίας γεννήσεως· στον τομέα αυτό δεν υπήρξε εναρμόνιση μεταξύ των κρατών της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Τουρκίας και δεν δημιουργήθηκε κανένα σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισεως των αποφάσεων

διορθώσεως· επιπλέον, ακόμη και στην Τουρκία⁷, οι δικαστικές αποφάσεις με τις οποίες διορθώνεται η ημερομηνία γεννήσεως δεν ασκούν καμία επίδραση στον τομέα των κοινωνικών ασφαλίσεων.

Η Γερμανική Κυβέρνηση διευκρινίζει ότι η διάταξη του άρθρου 33a SGB I εφαρμόζεται τόσο στους Τούρκους υπηκόους όσο και στους Γερμανούς υπηκόους που γεννήθηκαν σε τρίτο κράτος και προβάλλει ως παράδειγμα τα περίπου 2 800 000 Γερμανών που επαναπατρίστηκαν στη Γερμανία, κυρίως από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

Προσθέτει ότι ο κανόνας που περιορίζει τη δυνατότητα αλλαγής του δικαιώματος στις παροχές λόγω διορθώσεως της ημερομηνίας γεννήσεως υιοθετήθηκε διότι ήταν αναγκαίος, δίκαιος και αντικειμενικά δικαιολογημένος. Συγκεκριμένα, παρατηρήθηκε ότι, πολύ συχνά, οι ασφαλισμένοι ζητούσαν παράταση του δικαιώματός τους για παροχές όπως η σύνταξη ορφανών ή τα οικογενειακά επιδόματα, ή πρόωγη σύνταξη, λόγω της εκ των υστέρων αλλαγής της ημερομηνίας γεννήσεώς τους. Η έρευνα για κάθε ξεχωριστή περίπτωση διαρκούσε και κόστιζε πολύ, διότι οι φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως της γενέτειρας του ενδιαφερομένου έπρεπε να προβούν σε εμπεριστατωμένες εξακριβώσεις. Εξάλλου, ο ισχύων μηχανισμός, για να γίνει δεκτή η αλλαγή της ημερομηνίας γεννήσεως, καθιστά σε μεγάλο βαθμό δυνατή την αντιμετώπιση περιπτώσεων απάτης για την πρόωγη συνταξιοδότηση, διότι στο σύνολο σχεδόν των αιτήσεων αλλαγής η νέα

ημερομηνία είναι προγενέστερη αυτής που είχε καταχωριστεί κατά την υπαγωγή στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, γεγονός που δεν παρατηρείται σε μεμονωμένες περιπτώσεις, αλλά αποτελεί φαινόμενο ευρείας κλίμακας.

Η Γερμανική Κυβέρνηση καταλήγει επισημαίνοντας ότι για την απαιτούμενη απόδειξη μπορεί να προσκομισθεί κάθε έγγραφο εκδοθέν πριν από τη δήλωση που έγινε κατά την υπαγωγή στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, είτε προέρχεται από το ληξιαρχείο είτε από άλλη πηγή, αρκεί να καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό της ημερομηνίας γεννήσεως, όπως, λόγου χάριν, τα έγγραφα που χορηγούνται σε σχέση με τη σχολική εκπαίδευση ή τη στρατιωτική θητεία.

24. Η Γαλλική Κυβέρνηση θεωρεί ότι οι καταχωρίσεις στα ληξιαρχικά βιβλία ενός κράτους μέλους δεν μπορούν να έχουν την ίδια αποδεικτική ισχύ με τις καταχωρίσεις στα ληξιαρχικά βιβλία ενός τρίτου κράτους. Υποστηρίζει ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να εκτιμήσει αν τα αποδεικτικά στοιχεία, που συνοδεύουν μια αίτηση περί αλλαγής της ημερομηνίας γεννήσεως, είναι ανεπαρκή ή ψευδή, λαμβάνοντας ιδιαιτέρως υπόψη την ευκολία με την οποία εκδίδονται σε ορισμένες χώρες οι αποφάσεις για τη διόρθωση ή για τη συμπλήρωση των στοιχείων που είναι καταχωρισμένα στα ληξιαρχικά βιβλία, με αποκλειστικό σκοπό να παρακάμψουν τη νομοθεσία κρατών μελών σε θέματα ιθαγένειας, δικαιώματος κατοικίας ή δικαιώματος λήψεως παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως ή συνταξιοδότησεως.

7 — Η Γερμανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τα πληροφοριακά στοιχεία που διαθέτει, η τουρκική νομοθεσία διακρίνει μεταξύ της ασφαλίσεως ατυχήματος, για την οποία η ημερομηνία γεννήσεως που λαμβάνεται υπόψη είναι η καταχωρισθείσα στα ληξιαρχικά βιβλία κατά τη στιγμή του ατυχήματος, και της ασφαλίσεως αναπηρίας, γήρατος και ζωής, για τις οποίες η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη είναι αυτή που καταχωρίστηκε στα ληξιαρχικά βιβλία κατά τη χρονική στιγμή της υπαγωγής στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως.

25. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η γερμανική νομοθεσία, θέτοντας την προσκόμιση εγγράφου εκδοθέντος πριν από την υπαγωγή

του εργαζομένου στο γερμανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ως προϋπόθεση για τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως, με τις συνεπακόλουθες συνέπειες για το δικαίωμα συντάξεως γήρατος, συνιστά συγκεκαλυμμένη διάκριση έναντι των διακινούμενων Τούρκων εργαζομένων που βρίσκονται σε διαφορετική, από νομικής και πραγματικής απόψεως, κατάσταση σε σχέση με τους Γερμανούς υπηκόους.

Για να εξηγήσει την άποψή της αυτή, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η γερμανική νομοθεσία επιβάλλει σε ορισμένα άτομα την υποχρέωση, επ' απειλή προστίμου, να δηλώνουν κάθε γέννηση στο ληξιαρχείο εντός εβδομάδας, η δε καταχωριζόμενη ημερομηνία μπορεί να διορθωθεί μόνο με δικαστική απόφαση, εκδιδόμενη κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας κατά την οποία το δικαστήριο διατάσσει αυτεπάγγελτα τη διενέργεια των απαιτούμενων εξακριβώσεων και δεν προβαίνει σε διόρθωση παρά μόνον αν πεισθεί για την ανακρίβεια των καταχωρισμένων στοιχείων. Αντίθετα, στην Τουρκία, η προθεσμία για τη δήλωση της γεννήσεως είναι ενός μήνα και δεν τηρείται πάντοτε, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές. Η διόρθωση της καταχωρίσεως μπορεί να γίνει άπαξ, βάσει δικαστικής αποφάσεως εκδιδόμενης κατά διαδικασία που θεωρείται εξαιρετικά ευμενής και επιεικής, κατά την οποία δεν εξασφαλίζεται οπωσδήποτε η προσεκτική εξέταση των πραγματικών περιστατικών.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εφαρμογή του κανόνα που τέθηκε σε ισχύ τον Ιανουάριο του 1998, ο οποίος υιοθετήθηκε για την αποφυγή περιπτώσεων απάτης και τη μείωση του φόρτου εργασίας που συνδέεται με την επαλήθευση διαδικασιών που διεξάγονται στο εξωτερικό, δικαιολογείται για το μέλλον όχι όμως, ελλείψει μεταβατικών δια-

τάξεων, και για στοιχεία που ο Τούρκος εργαζόμενος παρέσχε κατά την υπαγωγή του στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της Γερμανίας, όταν ο ισχύων κανόνας ήταν διαφορετικός.

Όσον αφορά το γεγονός ότι στην Τουρκία η ημερομηνία γεννήσεως που λαμβάνεται υπόψη για την ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος και ζωής είναι η καταχωρισθείσα στα ληξιαρχικά βιβλία κατά τη στιγμή της υπαγωγής στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στη Γερμανία, ο κανόνας αυτός δεν ισχύει πριν από το 1998 και ένας Τούρκος εργαζόμενος δεν μπορούσε να αναμένει ότι θα εισαγόταν στη γερμανική νομοθεσία αντίστοιχη αρχή στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με αναδρομική ισχύ και χωρίς μεταβατικές διατάξεις. Προσθέτει ότι, σε περιπτώσεις όπως αυτές του I. Kocak και του R. Örs, στις οποίες η διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως βασίζεται αποκλειστικά σε ιατρική γνωμάτευση, ευλόγως αμφισβητείται η ορθότητα της τουρκικής δικαστικής αποφάσεως. Για τον λόγο αυτό, ενώπιον των γερμανικών δικαστικών αρχών, το βάρος αποδείξεως της ορθότητας της νέας ημερομηνίας γεννήσεως φέρει ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος πρέπει να προσκομίσει πειστικότερα αποδεικτικά στοιχεία.

Η Επιτροπή καταλήγει δηλώνοντας ότι η επίδικη διάταξη είναι δυσανάλογη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, διότι δεν περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διαρθρωτικές διαφορές μεταξύ των κρατών που συνδέονται με τη συμφωνία συνδέσεως.

VIII — Ανάλυση των προδικαστικών ερωτημάτων

26. Προς απάντηση των προδικαστικών ερωτημάτων που υπέβαλαν το όγδοο και το δέκατο τρίτο τμήμα του Bundessozialgericht, τα οποία θα συνεξετάσω, θα ερευνήσω κατ' αρχάς αν η απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, η οποία περιλαμβάνεται στη νομοθεσία σχετικά με τη σύνδεση της Δημοκρατίας της Τουρκίας και της Κοινότητας, εφαρμόζεται ευθέως στους Τούρκους εργαζομένους. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, θα εξετάσω αν οι Τούρκοι εργαζόμενοι μπορούν να επικαλεστούν τη νομοθεσία αυτή σε ένα κράτος μέλος προκειμένου να μην εφαρμοστεί στην περίπτωση τους διάταξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισως η οποία δεν επιτρέπει τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως που δηλώθηκε κατά την υπαγωγή σε ασφάλιση στο κράτος αυτό, παρά μόνο για να διορθωθεί τυπογραφικό σφάλμα ή σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος παράσχει έγγραφο εκδοθέν πριν από την υπαγωγή του σε ασφάλιση, στο οποίο αναγράφεται διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως. Τέλος, θα ασχοληθώ με το ζήτημα της διαχρονικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στις διαφορές των κύριων δικών.

Α — Επί του αμέσου αποτελέσματος της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας στη νομοθεσία που ρυθμίζει τη σύνδεση μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Τουρκίας

27. Τόσο το άρθρο 9 της συμφωνίας συνδέσεως όσο και το άρθρο 37 του πρόσθετου πρωτοκόλλου που έχει επισυναφθεί στη συμφωνία, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 απαγορεύουν τη διάκριση λόγω ιθαγένειας. Η απάντηση στα υποβληθέντα προδι-

καστικά ερωτήματα δεν προϋποθέτει ωστόσο την ερμηνεία όλων αυτών των διατάξεων.

28. Το άρθρο 9 της συμφωνίας συνδέσεως, που απαγορεύει τη διάκριση λόγω ιθαγένειας στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής του, είναι κανόνας γενικού χαρακτήρα ο οποίος, κατά το πρότυπο του άρθρου 6 της Συνθήκης, πρέπει να εφαρμόζεται αυτοτελώς μόνο σε καταστάσεις για τις οποίες η συμφωνία συνδέσεως και οι διατάξεις εφαρμογής της δεν προβλέπουν ειδικούς κανόνες κατά των διακρίσεων.

29. Στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων μεταξύ των κρατών μελών και της Τουρκίας, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων εφαρμόστηκε και διευκρινίστηκε με το άρθρο 37 του πρόσθετου πρωτοκόλλου που έχει επισυναφθεί στη συμφωνία συνδέσεως.

30. Η απόφαση 1/80, με την οποία αναπτύσσεται περαιτέρω η σύνδεση, επαναλαμβάνει την ίδια αρχή, περιορίζοντάς την στην αμοιβή και στις λοιπές συνθήκες εργασίας. Συμφωνώ με την Επιτροπή ως προς το ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι γερμανικοί κανόνες που διέπουν τη διόρθωση του αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως ή τη χορήγηση παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως καθιερώνουν συνθήκες εργασίας υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

31. Η απόφαση 3/80 περί της εφαρμογής των καθεστώτων κοινωνικής ασφαλίσεως των

κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους, η οποία θέτει σε εφαρμογή το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου, καθιερώνει με το άρθρό της 3, παράγραφος 1, την αρχή ότι τα πρόσωπα που κατοικούν στο έδαφος ενός των κρατών μελών και για τα οποία ισχύουν οι διατάξεις της αποφάσεως αυτής πρέπει να απολαύουν της ίδιας μεταχειρίσεως με τους υπηκόους των κρατών αυτών.

Σύμφωνα με το άρθρο της 2, η απόφαση 3/80 έχει εφαρμογή στους δύο προσφεύγοντες της κύριας δίκης, εφόσον αμφότεροι είναι Τούρκοι εργαζόμενοι που υπόκεινται στη νομοθεσία ενός κράτους μέλους.

32. Οι δύο διαφορές στο πλαίσιο των οποίων υποβλήθηκαν τα προδικαστικά ερωτήματα αφορούν τη δυνατότητα διορθώσεως της ημερομηνίας γεννήσεως που αναγράφεται στον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφαλίσεως, ο οποίος χορηγείται κατά την έναρξη της υπαγωγής στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως στη Γερμανία, και στην οποία στηρίζονται οι φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως για να αναγνωρίσουν το δικαίωμα στις διάφορες παροχές. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο πρέπει να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα στηριζόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80, η οποία διέπει την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως των κρατών μελών στους Τούρκους εργαζομένους⁸.

8 — Δυνάμει του άρθρου της 4, το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως αυτής περιλαμβάνει όλες τις νομοθεσίες σχετικά με κλάδους κοινωνικής ασφαλίσεως που αφορούν παροχές ασθενείας και μητρότητας, παροχές αναπηρίας, περιλαμβανομένων εκείνων που προσορίζονται για τη διατήρηση ή τη βελτίωση της ικανότητας βιοπορισμού, παροχές γήρατος, παροχές επιζώντων, παροχές εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, επιδόματα λόγω θανάτου, παροχές ανεργίας και οικογενειακές παροχές. Η απόφαση αυτή ισχύει για τα γενικά και ειδικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως, με ή χωρίς συνεισφορά.

33. Όπως επισημάνθηκε στην αρχή των προτάσεων μου, μέρος της δυσκολίας των δύο υπό κρίση υποθέσεων επέλυσε η έκδοση της αποφάσεως Sütil⁹, όπου το Δικαστήριο είπε ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 καθιερώνει, στον τομέα εφαρμογής της αποφάσεως αυτής, μια συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη αρχή η οποία μπορεί να λειτουργήσει ικανοποιητικά ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή και είναι, επομένως, ικανή να διέπει τη νομική κατάσταση των ιδιωτών. Επομένως, το άμεσο αποτέλεσμα που πρέπει να αναγνωριστεί στη διάταξη αυτή συνεπάγεται ότι οι πολίτες στους οποίους έχει εφαρμογή δικαιούνται να την επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών¹⁰.

34. Επομένως, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το όγδοο τμήμα του Bundessozialgericht στην υπόθεση R. Örs πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση, εφόσον διαπιστώθηκε το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80, το οποίο καθιερώνει την αρχή ότι, για τους κλάδους και τα συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως που ρυθμίζει, τα πρόσωπα

9 — Προπαραθεθείσα στην υποσημείωση 1, σκέψη 74.

10 — Το Δικαστήριο κατέληξε στην ίδια ερμηνεία της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως που αναφέρεται στο άρθρο 39, παράγραφος 1, της συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλγερίας, η οποία υπογράφηκε στο Αλγέρι στις 26 Απριλίου 1976 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2210/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/010, σ. 3). Βλ., αποφάσεις της 5ης Απριλίου 1995, C-103/94, Krid (Σύλλογος 1995, σ. I-719, σκέψεις 21 έως 24), και της 15ης Ιανουαρίου 1998, C-113/97, Babaheni (Σύλλογος 1998, σ. I-183, σκέψεις 17 και 18). Το Δικαστήριο υποστήριξε την ίδια άποψη όσον αφορά το άρθρο 41, παράγραφος 1, της συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου, η οποία υπογράφηκε στο Ραμπάτ στις 27 Απριλίου 1976 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2211/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/010, σ. 130), αποφάσεις της 31ης Ιανουαρίου 1991, C-18/90, Kziber (Σύλλογος 1991, σ. I-199, σκέψεις 15 έως 23) της 20ης Απριλίου 1994, C-58/93, Yousfi (Σύλλογος 1994, σ. I-1353, σκέψεις 16 έως 19), και της 3ης Οκτωβρίου 1996, C-126/95, Hallouzi-Choho (Σύλλογος 1996, σ. I-4807, σκέψεις 19 και 20).

που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της και που κατοικούν σε κράτος της Κοινότητας πρέπει να απολαύουν της ίδιας μεταχειρίσεως με τους υπηκόους των κρατών αυτών.

Η Ε. Δαφέκη, ελληνικής ιθαγενείας, ζούσε από το 1966 στη Γερμανία, όπου άσκησε μισθωτή δραστηριότητα μέχρι το 1987. Η ταυτότητά της ανέφερε ως ημερομηνία γεννήσεώς της την 3η Δεκεμβρίου 1933.

B — Επί της ίσης μεταχειρίσεως των Τούρκων εργαζομένων στον τομέα των κοινωνικών ασφαλίσεων και επί της δυνατότητας αλλαγής του δικαιώματος προς παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως με τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως

Στις 4 Απριλίου 1986, κατόπιν αιτήσεως της Ε. Δαφέκη, το Πρωτοδικείο Τριτσάλων (Ελλάδα) διόρθωσε την ημερομηνία αυτή, κατά την ειδική διαδικασία η οποία εφαρμόζεται σε περίπτωση που τα αρχεία και τα βιβλία του ληξιαρχείου καταστράφηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου. Ως ημερομηνία γεννήσεως της Ε. Δαφέκη ορίστηκε έτσι η 20ή Φεβρουαρίου 1929. Κατόπιν αυτού, της χορηγήθηκε πιστοποιητικό γεννήσεως στο οποίο αναγράφεται ως ημερομηνία γεννήσεως η απορρέουσα από την εν λόγω διόρθωση ημερομηνία.

35. Δεν είναι η πρώτη φορά που ένα εθνικό δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο το ερώτημα αν, στο πλαίσιο του προσδιορισμού του δικαιώματος παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως ενός διακινουμένου εργαζομένου, οι φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως και τα δικαστήρια των κρατών μελών δεσμεύονται από τα πιστοποιητικά προσωπικής καταστάσεως και τις παρεμφερείς πράξεις που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών.

37. Τον Δεκέμβριο του 1988 η Ε. Δαφέκη ζήτησε από το γερμανικό κράτος πρόωρη συνταξιοδότηση που προβλέπεται για τις γυναίκες που έχουν συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας τους. Μολονότι όμως πληρούσε τις λοιπές απαιτούμενες για την άσκηση του δικαιώματος αυτού προϋποθέσεις, η αίτησή της απορρίφθηκε. Ο αρμόδιος γερμανικός φορέας, βασιζόμενος στα προηγούμενα της διορθώσεως έγγραφα, έκρινε ότι η ενδιαφερόμενη δεν είχε συμπληρώσει, κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, την απαιτούμενη για τη συνταξιοδότηση ηλικία.

Το Δικαστήριο αποφάνθηκε συναφώς με την απάντησή του στο προδικαστικό ερώτημα που είχε υποβάλει το Sozialgericht Hamburg (Γερμανία) στην υπόθεση Δαφέκη¹¹.

36. Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς εκείνης είναι παρόμοια με αυτά των δύο υπό εξέταση υποθέσεων.

38. Από το άρθρο 66 του Personenstandsgesetz (γερμανικού νόμου περί της προσωπικής καταστάσεως), διάταξη που εφαρμόστηκε στην εν λόγω υπόθεση, προκύπτει ότι η αποδεικτική ισχύς που προσδίδεται στα

11 — Απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1997, C-336/94 (Συλλογή 1997, σ. I-6761).

πιστοποιητικά προσωπικής καταστάσεως που έχουν εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος είναι κατώτερη από την αποδεικτική ισχύ που προσδίδεται στα πιστοποιητικά που εκδίδουν οι γερμανικές αρχές, οπότε το δικαστήριο ενώπιον του οποίου υποβάλλεται η υπόθεση πρέπει να προβεί στην εξέταση των υποβαλλομένων σ' αυτό αλλοδαπών εγγράφων σύμφωνα με τον κανόνα περί ελεύθερης εκτιμήσεως των αποδείξεων. Κατά την εξέταση αυτή, το δικαστήριο πρέπει, μεταξύ άλλων, να λάβει υπόψη το νομολογιακώς διαμορφωθέν τεκμήριο ότι, σε περίπτωση αντιφάσεως μεταξύ διαφόρων διαδοχικών πιστοποιητικών, εφόσον δεν υπάρχουν άλλα επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, υπερισχύει κατά κανόνα το πιστοποιητικό που είναι χρονικώς εγγύτερο προς το αποδεικτέο γεγονός. Επομένως, στην υπόθεση της Ε. Δαφέκη έπρεπε να επικρατήσει η πρώτη ληξιαρχική πράξη γεννήσεως.

Επειδή η εφαρμογή του κανόνα από το δικαστήριο υποδήλωνε ότι η αποδεικτική ισχύς που προσδίδεται στα πιστοποιητικά προσωπικής καταστάσεως που έχουν εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος είναι κατώτερη από την αποδεικτική ισχύ που προσδίδεται στα πιστοποιητικά που εκδίδουν οι γερμανικές αρχές, το δικαιοδοτικό όργανο, στο οποίο υποβλήθηκε η διαφορά, έθεσε το ερώτημα αν ο κανόνας αυτός είναι συμβατός προς το κοινοτικό δίκαιο, ιδιαίτερα προς το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ) και το άρθρο 51 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 42 ΕΚ), λόγω συγκαλυμμένης διακρίσεως με βάση την ιθαγένεια. Συγκεκριμένα, η ρύθμιση αυτή, μολονότι εφαρμόζεται ανεξάρτητα από την ιθαγένεια του εργαζομένου, αποβαίνει στην πράξη σε βάρος των εργαζομένων που έχουν την ιθαγένεια άλλου κράτους μέλους.

39. Στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση Δαφέκη, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη

τόσο τις σημαντικές διαφορές που υφίστανται μεταξύ των εθνικών εννόμων τάξεων ως προς τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες εκδόσεως αποφάσεως για τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως όσο και το γεγονός ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν προβεί σε εναρμόνιση του οικείου τομέα ούτε έχουν καθιερώσει σύστημα αμοιβαίας αναγνωρίσεως των εν λόγω αποφάσεων, ανάλογο προς το σύστημα που προβλέπεται για τις αποφάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις¹². Το Δικαστήριο αναγνώρισε στη συνέχεια ότι η δυνατότητα επιτυχούς προσβολής της ορθότητας ενός πιστοποιητικού γεννήσεως εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την εφαρμοσθείσα διαδικασία και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να διορθωθεί το πιστοποιητικό αυτό, οι οποίες ενδέχεται να διαφέρουν σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο.

Για τον λόγο αυτό, το Δικαστήριο είπε ρητά στη σκέψη 8 της εν λόγω αποφάσεως ότι «(...) το κοινοτικό δίκαιο δεν υποχρεώνει τις διοικητικές και δικαστικές αρχές ενός κράτους μέλους να θεωρούν ισοδύναμες τις μεταγενέστερες διορθώσεις των πιστοποιητικών προσωπικής καταστάσεως που έχουν επιφέρει οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού και τις διορθώσεις που έχουν επιφέρει οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους».

40. Με τη σκέψη αυτή το Δικαστήριο εξέφρασε τις ανησυχίες της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής και απάντησε σ' αυτές. Η Γερμανική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι υφίσταντο σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον

12 — ΕΕ 1982, L 388, σ. 7.

αφορά τις διατάξεις περί τηρήσεως και διορθώσεως των ληξιαρχικών βιβλίων. Προέβαλε ως παράδειγμα το γεγονός ότι, στην Ελλάδα, η διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως γίνεται με απόφαση μονομελούς δικαστηρίου, για την έκδοση της οποίας αρκεί η κατάθεση δύο μαρτύρων. Πρόσθεσε ότι πολλοί διακινούμενοι εργαζόμενοι ελληνικής ιθαγένειας είχαν κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής και ότι ο αρμόδιος γερμανικός φορέας κοινωνικής ασφαλίσεως έχει διαπιστώσει σε εκατοντάδες περιπτώσεων ότι η ημερομηνία γεννήσεως που δηλώνονταν κατά την έναρξη της επαγγελματικής δραστηριότητας διέφερε σημαντικά από την ημερομηνία που δηλωνόταν κατά την υποβολή της αιτήσεως συνταξιοδοτήσεως, η δε διόρθωση γινόταν κατά κανόνα υπέρ του εργαζομένου.

Η Επιτροπή επισήμανε ότι τα σχετικά με τα έγγραφα προσωπικής καταστάσεως ζητήματα διαφέρουν σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, διότι το σύστημα κάθε κράτους έχει επηρεαστεί σε μεγάλο βαθμό από διάφορα πολιτιστικά στοιχεία και ορισμένα εξωτερικά γεγονότα, όπως είναι οι πόλεμοι και οι παραχωρήσεις εδαφών· έκρινε κατά συνέπεια δύσκολο να γίνει κατ' αρχήν δεκτό ότι οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ταυτίζονται ή είναι ισοδύναμες. Πρόσθεσε ότι η Κοινότητα δεν έχει καμία γενική αρμοδιότητα να νομοθετεί σε σχέση με τα έγγραφα προσωπικής καταστάσεως ή τα ζητήματα που ανάγονται στην αποδεικτική ισχύ των πιστοποιητικών προσωπικής καταστάσεως.

41. Με τη σκέψη 19 της αποφάσεώς του, όμως, φαίνεται ότι το Δικαστήριο επιχειρεί πλήρη μεταστροφή της νομολογίας του. Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν μπορώ να συνδέσω τα όσα εκτίθενται μέχρι τη σκέψη

αυτή και όσα ακολουθούν, παρά μόνον αν θεωρήσω ότι:

— μέχρι τη σκέψη 18, όπου επισημαίνεται ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεωρούν ισοδύναμες τις διορθώσεις που έχουν επιφέρει οι αρχές τους στα ληξιαρχικά βιβλία με τις διορθώσεις που έχουν επιφέρει οι αρχές άλλου κράτους μέλους, το Δικαστήριο αναφέρεται στις αμιγώς αστικής φύσεως συνέπειες των διορθώσεων αυτών, διότι η επίμαχη διάταξη στην υπόθεση αυτή ήταν άρθρο του εθνικού νόμου περί προσωπικής καταστάσεως των ατόμων·

— από την επόμενη σκέψη, η συλλογιστική του Δικαστηρίου στρέφεται προς το ζήτημα των εγγράφων που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η άσκηση μιας από τις προβλεπόμενες στη Συνθήκη ελευθερίες, καθότι επισημαίνει ότι, «εντούτοις, πρέπει να τονιστεί ότι η άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων δεν είναι δυνατή χωρίς την προσκόμιση εγγράφων σχετικών με την προσωπική κατάσταση των ατόμων, τα οποία εκδίδονται, κατά κανόνα, από το κράτος καταγωγής του εργαζομένου. Κατά συνέπεια, οι διοικητικές και δικαστικές αρχές ενός κράτους μέλους δεσμεύονται από τα πιστοποιητικά προσωπικής καταστάσεως και τις συναφείς πράξεις που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, εκτός αν υπάρχουν συγκεκριμένες και σοβαρές ενδείξεις ότι το περιεχόμενό τους στην υπό εξέταση ατομική περίπτωση είναι ανακριβές».

Βάσει αυτών, το Δικαστήριο κατέληξε ότι «(...) ο εθνικός κανόνας που καθιερώνει το γενικό και αφηρημένο κριτήριο ότι, σε περίπτωση αντιφάσεως μεταξύ διαφόρων

διαδοχικών εγγράφων, υπερισχύει, εφόσον δεν υπάρχουν άλλα επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, το έγγραφο που είναι χρονολογικά εγγύτερο προς το αποδεικτέο γεγονός δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογητικό λόγο για την προβολή της αρνήσεως να ληφθεί υπόψη η διόρθωση την οποία έχει επιφέρει δικαστήριο άλλου κράτους μέλους».

άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71¹³, που εφαρμόζεται στους κοινοτικούς υπηκόους, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80, που εφαρμόζεται στους Τούρκους υπηκόους, αμφότερα με πανομοιότυπη διατύπωση, υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν σ' αυτούς που κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους και για τους οποίους ισχύουν οι διατάξεις αυτές την ίδια μεταχείριση με αυτή που εξασφαλίζουν στους υπηκόους τους.

42. Οι διαφορές μεταξύ της καταστάσεως αφενός της Ε. Δαφέκη και αφετέρου των Ι. Kocak και R. Örs είναι εμφανέστατες. Η πρώτη ήταν υπήκοος κράτους μέλους, ενώ οι δύο άλλοι είναι υπήκοοι τρίτης χώρας. Τα έγγραφα που η Ε. Δαφέκη προσκόμισε στη Γερμανία, προβάλλοντας ημερομηνία γεννήσεως διαφορετική από εκείνη που είχε δηλώσει κατά την υπαγωγή της σε ασφάλιση, είχαν εκδοθεί από αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, ενώ τα έγγραφα που προσκόμισαν οι Ι. Kocak και R. Örs είχαν εκδοθεί σε τρίτη χώρα.

Το Δικαστήριο αναγνώρισε το άμεσο αποτέλεσμα της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως σε ζητήματα κοινωνικής ασφαλίσεως τόσο για το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71¹⁴ όσο και για το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80¹⁵. Συνεπώς, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προσδίδει διαφορετικό περιεχόμενο στην αρχή αυτή ανάλογα με το αν ο δικαιούχος είναι εργαζόμενος υπήκοος άλλου κράτους μέλους ή εργαζόμενος με τουρκική ιθαγένεια.

43. Οι διαφορές αυτές όμως δεν είναι καθοριστικές. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, τόσο οι κοινοτικοί υπήκοοι, δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, της Συνθήκης, διάταξη που εφαρμόστηκε στην περίπτωση της Δαφέκη, όσο και οι Τούρκοι υπήκοοι, σύμφωνα με το άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου, απολαύουν του δικαιώματος ίσης μεταχειρίσεως με αυτή που τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στους υπηκόους τους. Στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως, το

44. Υπάρχει ωστόσο μία καθοριστική, κατά την άποψή μου, διαφορά, ήτοι ότι, αντίθετα προς την υπόθεση Δαφέκη, όπου τα πιστοποιητικά που εκδόθηκαν στο εξωτερικό θεωρούνταν κατώτερης αποδεικτικής ισχύος από αυτά που εκδόθηκαν στη Γερμανία, η εν προκειμένω επίδικη διάταξη δεν θεμελιώνει καμία διάκριση ανάλογα με την πηγή ή την προέλευση των εγγράφων που προσκομίζονται για τη στήριξη αιτήματος διορθώσεως

13 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογενείς τους που διασυνδέονται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6).

14 — Απόφαση της 28ης Ιουνίου 1978, 1/78, Kenny (Συλλογή τόμος 1978, σ. 461, σκέψη 12).

15 — Απόφαση Sütlü, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 1, σκέψη 74.

της ημερομηνίας γεννήσεως προκειμένου να αναγνωρισθεί το δικαίωμα σε παροχές κοινωνικής ασφάλισης.

45. Κατά το πρότυπο της αποφάσεως Δαφέκη, εκτιμώ ότι οι εργαζόμενοι, για να μπορούν να επικαλούνται δικαίωμα σε παροχές κοινωνικής ασφάλισης που γεννάζεται υπέρ αυτών λόγω της ασκήσεως του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας, το οποίο εγγυάται η Συνθήκη, πρέπει οπωσδήποτε να αποδεικνύουν ορισμένα στοιχεία τα οποία είναι καταχωρισμένα στα ληξιαρχικά βιβλία. Το ίδιο ισχύει και για τους Τούρκους υπηκόους που πηγαίνουν να εργαστούν στα κράτη μέλη δυνάμει της συμφωνίας συνδέσεως και των διατάξεων για την εφαρμογή της.

46. Όπως προαναφέρθηκε, η επίδικη διάταξη, ήτοι το άρθρο 33α του SGB I, τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1998 με σκοπό να αποφεύγεται η κατάσταση όπου ο εργαζόμενος ζητεί τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεώς του για να επιτύχει την τροποποίηση του δικαιώματός του στις παροχές κοινωνικής ασφάλισης στη Γερμανία.

Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, ο εν λόγω κανόνας κατέστησε αυστηρότερες τις συνθήκες υπό τις οποίες οι αρμόδιες για ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης γερμανικές αρχές δέχονται να διορθώσουν την ημερομηνία γεννήσεως των δικαιούχων, η οποία αφενός μεν συνιστά αδιαμφισβήτητο στοιχείο στο οποίο στηρίζονται τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης για να θεμελιώσουν τη διάρκεια του δικαιώματος

λήψεως οικογενειακών παροχών ή της συντάξεως ορφανών, αφετέρου δε καθορίζει την ημερομηνία γενέσεως του δικαιώματος συντάξεως. Θεωρώ χαρακτηριστικό το γεγονός ότι έννομες τάξεις οι οποίες, όπως το ελληνικό¹⁶ ή το τουρκικό δίκαιο, επιτρέπουν, κατά τα φαινόμενα, με τη μεγαλύτερη ευκολία τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως, δεν αναγνωρίζουν στη διόρθωση αυτή καμία επίδραση στον τομέα των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Η επίταση των προϋποθέσεων συνίσταται στο ότι ο δικαιούχος δεσμεύεται από την ημερομηνία γεννήσεως που ο ίδιος ή τα μέλη της οικογένειάς του δήλωσαν κατά την υπαγωγή στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στη Γερμανία, ημερομηνία που εμπεριέχεται στον αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης, εκτός αν ο αρμόδιος για την αναγνώριση των παροχών φορέας διαπιστώσει ότι υπάρχει τυπογραφικό σφάλμα ή ότι υπάρχει διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως σε έγγραφο το πρωτότυπο του οποίου εκδόθηκε πριν από τη δήλωση αυτή.

47. Πρόκειται για κανόνα που δεν εισάγει καμία διάκριση λόγω ιθαγένειας μεταξύ των υπαγομένων στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και, ως εκ τούτου, δεν δημιουργεί άμεση διάκριση.

16 — Στις προτάσεις του στην υπόθεση Δαφέκη, ο γενικός εισαγγελέας La Pergola τόνισε ότι, κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, η ζητηθείσα και επιτευχθείσα από την ενδιαφερόμενη τροποποίηση δεν ισχύει, στην ελληνική έννομη τάξη, όσον αφορά τις παροχές κοινωνικής ασφάλισης, οπότε η αναγνώριση τέτοιας δυνατότητας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θα είχε την παράλογη συνέπεια να προσδοθεί σε αλλοδαπό έγγραφο μεγαλύτερη αποδεικτική ισχύς από αυτή που έχει στην έννομη τάξη από την οποία προέρχεται.

Εντούτοις, τα τμήματα του Bundessozialgericht που υπέβαλαν τα προδικαστικά ερωτήματα θέτουν το ερώτημα σχετικά με την ύπαρξη συγκεκριμένης διακρίσεως, την οποία η Επιτροπή προβάλλει ρητά.

48. Το Δικαστήριο ορίζει τη συγκεκριμένη διάκριση λόγω ιθαγένειας ως κάθε μορφή διακρίσεως, η οποία, με την εφαρμογή άλλων κριτηρίων διακρίσεως, καταλήγει στην πράξη στο ίδιο αποτέλεσμα. Από το 1974, το Δικαστήριο εκτιμά ότι κριτήρια όπως ο τόπος καταγωγής ή η κατοικία του εργαζομένου μπορούν, ανάλογα με τις περιστάσεις, να συνιστούν διάκριση λόγω ιθαγένειας που απαγορεύεται από τη Συνθήκη¹⁷.

Επί παραδείγματι, το Δικαστήριο θεώρησε ότι υπήρχε συγκεκριμένη διάκριση λόγω ιθαγένειας στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων στις περιπτώσεις που η νομοθεσία κρατών μέλους επέβαλλε στους εργαζομένους προϋπόθεση κατοικίας για την πρόσβαση σε ορισμένα πλεονεκτήματα κοινωνικού¹⁸ ή φορολογικού¹⁹ περιεχομένου, ή έθετε ως προϋπόθεση για τη χορήγηση των πλεονεκτημάτων αυτών ελάχιστη διάρκεια επαγγελματικής δραστηριότητας στο έδαφός της²⁰ ή προέβλεπε διαφορετική διάρκεια για τις συμβάσεις εργασίας των λεκτόρων ξένων γλωσσών στα πανεπιστήμια

του κράτους αυτού σε σχέση με τους λοιπούς διδάσκοντες²¹ ή όταν, για την πρόσληψη του προσωπικού²² ή τον υπολογισμό της αμοιβής ή της αρχαιότητας²³, ένα κράτος μέλος αναγνωρίζει ως προϋπηρεσία μόνον τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στη δική του δημόσια διοίκηση, ή ακόμη όταν εξαρτά τη χορήγηση επιδόματος αναμονής προς όφελος νέων που αναζητούν για πρώτη φορά εργασία από την προϋπόθεση να έχουν ολοκληρώσει οι δικαιούχοι τη μέση εκπαίδευση σε εκπαιδευτικό ίδρυμα του κράτους αυτού²⁴.

Στα παραδείγματα αυτά, η συγκεκριμένη διάκριση συνίστατο είτε στο γεγονός ότι οι υπήκοοι του συγκεκριμένου κράτους μέλους πληρούσαν ευκολότερα τις προϋποθέσεις που έθετε η νομοθεσία για την πρόσβαση σε κάποιο πλεονέκτημα από τους υπηκόους άλλων κρατών μελών είτε στο γεγονός ότι οι λιγότερο ευνοϊκές συνθήκες εργασίας που καθιέρωνε ένα κράτος μέλος τελικά εφαρμόζονταν, στην πλειονότητα σχεδόν των περιπτώσεων, μόνο στους εργαζομένους υπηκόους άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

49. Σύμφωνα με την Επιτροπή, το γεγονός ότι η επίδικη διάταξη δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τις διαφορές μεταξύ των ρυθμίσεων περί ληξιαρχικών βιβλίων στη Γερμανία και στην Τουρκία συνιστά συγκεκριμένη διάκριση. Λόγω αυτού, οι Τούρκοι υπήκοοι βρίσκονται σε δυσμενέστερη θέση, δεδομέ-

17 — Απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 1974, 152/73, Sotgiu (Συλλογή τόμος 1974, σ. 87, σκέψη 11).

18 — Απόφαση της 8ης Ιουνίου 1999, C-337/97, Meussen (Συλλογή 1999, σ. I-3289).

19 — Απόφαση της 8ης Μαΐου 1990, C-175/88, Biehl (Συλλογή 1990, σ. I-1779) της 14ης Φεβρουαρίου 1995, C-279/93, Schumacker (Συλλογή 1995, σ. I-225), και της 26ης Οκτωβρίου 1995, C-151/94, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου (Συλλογή 1995, σ. I-3685).

20 — Αποφάσεις της 21ης Ιουνίου 1988, 39/86, Lair (Συλλογή 1988, σ. 3161), και 197/86, Brown (Συλλογή 1988, σ. 3205).

21 — Απόφαση της 2ας Αυγούστου 1993, C-259/91, C-331/91 και C-332/91, Allué κ.λπ. (Συλλογή 1993, σ. I-4309), και της 20ής Οκτωβρίου 1993, C-272/92, Spota (Συλλογή 1993, σ. I-5185).

22 — Απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 1994, C-419/92, Scholz (Συλλογή 1994, σ. I-505).

23 — Απόφαση της 12ης Μαρτίου 1998, C-187/96, Επιτροπή κατά Ελλάδας, (Συλλογή 1998, σ. I-1095).

24 — Απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 1996, C-278/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, (Συλλογή 1996, σ. I-4307).

νου ότι το άρθρο 33a του SGB I αποτελεί πρόσκομμα για τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως πολύ περισσότερων Τούρκων παρά Γερμανών. Η Επιτροπή προβάλλει επίσης πραγματικές διαφορές, εφόσον, όπως ισχυρίζεται, η υποχρέωση καταχώρισεως των γεννήσεων εντός ενός μήνα δεν τηρείται πάντοτε στις αγροτικές περιοχές της Τουρκίας.

50. Δεν μπορώ να συμμεριστώ την άποψη της Επιτροπής για τους ακόλουθους λόγους. Τόσο η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας όσο και η Δημοκρατία της Τουρκίας είναι μέλη της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Κατάστασης (στο εξής: ΔΕΠΚ), ενός διακυβερνητικού οργανισμού που απαρτίζεται από 12 χώρες και σκοπός του οποίου είναι να εξασφαλίζεται η αξιοπιστία των πληροφοριακών στοιχείων που περιέχουν τα ληξιαρχικά βιβλία.

Συγκεκριμένα, η σύμβαση αριθ. 9, της 10ης Σεπτεμβρίου 1964, σχετικά με τις αποφάσεις περί διορθώσεως των ληξιαρχικών πράξεων, η οποία συνήφθη στο πλαίσιο της ΔΕΠΚ, επικυρώθηκε από τις δύο χώρες και ισχύει στην Τουρκία από τις 24 Αυγούστου 1967 και στη Γερμανία από τις 25 Ιουλίου 1969²⁵.

Επιπλέον, οι φάκελοι στις δύο εξεταζόμενες υποθέσεις δεν περιέχουν κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να προκύψει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν θα προσέδιδε σήμερα, σε αντίθεση με ό,τι συνέβη στην υπόθεση Δαφρέκη, στα πιστο-

ποιητικά που προσκομίζουν οι Τούρκοι υπήκοοι και έχουν εκδώσει οι ληξιαρχικές αρχές της χώρας τους την ίδια ισχύ με αυτή που αναγνωρίζει στα πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί στη Γερμανία.

Εκτός αυτού, φαντάζομαι ότι η δήλωση της ημερομηνίας γεννήσεως κατά την υπαγωγή στο ασφαλιστικό σύστημα στη Γερμανία γίνεται βάσει ενός από τα πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί στην Τουρκία και στα οποία η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αναγνωρίζει την ίδια ισχύ με τα πιστοποιητικά που εκδίδει το δικό της ληξιαρχείο²⁶.

51. Το πρόβλημα τίθεται όταν ένας υπαγόμενος στο ασφαλιστικό σύστημα της Γερμανίας ζητεί τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεώς του, ή αυτής ενός δικαιούχου, προκειμένου η διόρθωση αυτή να ασκήσει επιρροή στο δικαίωμά του για παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως²⁷. Κατανοώ την επιθυμία των κρατών μελών να περιορίσουν

26 — Τόσο η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας όσο και η Δημοκρατία της Τουρκίας επικύρωσαν τη σύμβαση αριθ. 3, της 4ης Σεπτεμβρίου 1958, σχετικά με τη διεθνή ανταλλαγή πληροφοριών σε ζητήματα προσωπικής καταστάσεως. Η σύμβαση αυτή ισχύει από τις 24 Δεκεμβρίου 1961 στην Γερμανία και από τις 8 Οκτωβρίου 1962 στην Τουρκία.

27 — Κατά τον Guyon-Renard, I., «La fraude en matière d'état civil dans les États membres de la CIEC», *Revue critique de droit international privé*, 85 (3), Ιούλιος-Σεπτέμβριος 1996, σ. 541 επ., ιδιαίτερα σ. 542, οι απαντήσεις των κρατών μελών της ΔΕΠΚ στα ερωτηματολόγια που εκπήνεσε μια υπο-επιτροπή αποτελούμενη από έναν εκπρόσωπο ανά κράτος κατέδειξαν ότι οκτώ από τα κράτη αυτά, μεταξύ των οποίων η Γερμανία και η Τουρκία, αναγνωρίζουν την ύπαρξη απάτης σχετικά με τα πιστοποιητικά γεννήσεως, καθώς και ότι οι ψευδείς δηλώσεις αφορούν κυρίως την ημερομηνία γεννήσεως και την ταυτότητα. Προσθέτει ότι η απάτη σπάνια καταλογίζεται στον ληξιαρχό χώρας της ΔΕΠΚ, καθώς μόνον η Ελληνική Δημοκρατία ανέφερε την εξαιρετική περίπτωση ενός δημάρχου που συνέταξε το δικό του πιστοποιητικό θανάτου προκειμένου να προσπαθήσει να αποφύγει την ποινή του δώδεκα.

25 — Κατάλογος που χορήγησε η Γενική Γραμματεία της ΔΕΠΚ για τις συμβάσεις, την πρόοδο των υπογραφών, των επικυρώσεων και των προσχωρήσεων στις 30 Νοεμβρίου 1998.

τη δυνατότητα αυτή στο ελάχιστο²⁸ τόσο για να αποφεύγουν την απάτη σε θέματα αποκτήσεως της ιθαγένειας όσο και για τις όχι αμελητέες οικονομικές συνέπειες της πρακτικής αυτής για τα συστήματά τους κοινωνικής ασφάλισης, δεδομένης της αυξανόμενης διάρκειας ζωής του πληθυσμού.

52. Θέτει η επίδικη διάταξη, καθόσον επιτρέπει τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως μόνον αν υπάρχει τυπογραφικό σφάλμα ή αν προκύπτει διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως από έγγραφο το πρωτότυπο του οποίου έχει εκδοθεί πριν από την υπαγωγή των ενδιαφερομένων στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, προϋποθέσεις που οι Γερμανοί υπήκοοι πληρούν ευκολότερα από τους Τούρκους; Ή ακόμη, ενδεχομένως, ζημιώνει η διάταξη αυτή τους Τούρκους εργαζομένους περισσότερο απ' όσο τους Γερμανούς;

53. Πιστεύω ότι στα δύο αυτά ερωτήματα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, παρόλο που η Επιτροπή εμμένει στις διαφορές που διακρίνουν, κατά την υπαγωγή στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, τους διακινουμένους Τούρκους εργαζομένους, οι οποίοι προσκομίζουν στοιχεία αμφισβητούμενης ορθότητας που χρήζουν ενδεχομένως διορθώσεως, από τους Γερμανούς εργαζομένους, οι οποίοι προσκομίζουν στοιχεία

στηριζόμενα σε καταχωρίσεις κατά κανόνα αξιόπιστες που σπάνια χρήζουν διορθώσεως.

54. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα στοιχεία που καταχωρίζονται στα ληξιαρχικά βιβλία στην Τουρκία είναι τόσο λίγο αξιόπιστα όσο πιστεύει η Επιτροπή, το πρόβλημα αυτό αρκεί ώστε οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι να προσπαθήσουν να βελιωθούν, προτού προβούν στη δήλωση των προσωπικών τους στοιχείων για την υπαγωγή τους στο ασφαλιστικό σύστημα, για την ακρίβεια ενός στοιχείου τόσο σημαντικού όπως η ημερομηνία γεννήσεως.

55. Εν πάση περιπτώσει πάντως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δέχεται να διορθώσει την ημερομηνία γεννήσεως, με τις συνέπειες που η διόρθωση αυτή επιφέρει στο δικαίωμα παροχών κοινωνικής ασφάλισης, αν ο ενδιαφερόμενος προσκομίσει έγγραφο το πρωτότυπο του οποίου έχει εκδοθεί πριν από την υπαγωγή του στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και στο οποίο αναγράφεται διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως.

28 — *Ibidem*, σ. 546. Για να αναγνωριστεί στις Κάτω Χώρες και στην Αυστρία δικαστική απόφαση περί διορθώσεως ημερομηνίας γεννήσεως που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό, πρέπει να έχει εκδοθεί από το αρμόδιο δικαστήριο, κατόπιν εξετάσεως του σχετικού φακέλου, και να μην αντιβαίνει στη δημόσια τάξη. Στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών ισχύει η επιπλέον προϋπόθεση η απόφαση να στηρίζεται σε συγκεκριμένες αποδείξεις, όπως για παράδειγμα σε ιατρική γνωμάτευση από ιατρική υπηρεσία συσταθείσα για τον σκοπό αυτό. Ο εισαγγελέας και ο ληξιαρχός πρέπει να έχουν παρουσιάσει την αίτηση τους και ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος φέρει το βάρος της αποδείξεως, πρέπει να έχει παραιτείται ενώπιον του δικαστηρίου που εκδίδει την απόφαση. Πάντως, ακόμη και ο' αυτήν την περίπτωση, οι δικαστικές αρχές δεν δεσμεύονται να αναγνωρίσουν μια δικαστική απόφαση που ερχεται σε αντίθεση με άλλα γνωστά στοιχεία, όπως για παράδειγμα στοιχεία σχετικά με τα μέλη της οικογενείας του ενδιαφερομένου. Δεν διευκρινίζεται αν στις Κάτω Χώρες η διόρθωση αυτή ασκεί επιρροή στο δικαίωμα για παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως.

56. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, στις αγροτικές περιοχές της Τουρκίας, η υποχρέωση καταχωρίσεως μιας γεννήσεως στα ληξιαρχικά βιβλία εντός προθεσμίας ενός μήνα δεν τηρείται πάντοτε²⁹.

29 — Αυτό πάντως, δεν μπορεί να σημαίνει, κατά τη γνώμη μου, ότι ένα παιδί που έχει ήδη φθάσει στην ηλικία των 7 ετών μπορεί να δηλωθεί ως νεογέννητο.

Πάντως, η κατάσταση αυτή δεν αποτελεί χαρακτηριστικό φαινόμενο μόνο στην Τουρκία ή στις αγροτικές περιοχές, καθόσον οι ισχύουσες στα άλλα κράτη μέλη διατάξεις σχετικά με τα ληξιαρχικά βιβλία ρυθμίζουν επίσης λεπτομερώς την κατάρτιση του φακέλου για την καταχώριση γεννήσεων μετά την τασσόμενη προθεσμία. Οι φάκελοι αυτοί αναφέρονται τις περισσότερες φορές σε γεννήσεις εξώγαμων τέκνων³⁰ και σε αυτές που έλαβαν χώρα στα αποκαλούμενα περιθωριακά στρώματα της κοινωνίας³¹. Πρόκειται για φαινόμενα που παρατηρούνται σε όλα τα κράτη.

57. Κατά τη γνώμη μου, ένα άτομο που, μέχρι μια συγκεκριμένη στιγμή της ζωής του, θεωρούσε ορθά τα στοιχεία των ληξιαρχικών βιβλίων όπου είναι εγγεγραμμένο, θα αρχίσει να αμφιβάλλει για την πραγματική του ηλικία αν ανακαλύψει περιστάσεις που αγνοούσε, αλλά κυρίως αν βρει έγγραφα που το αφορούν και περιέχουν στοιχεία διαφορετικά από αυτά των ληξιαρχικών βιβλίων³². Αυτό μπορεί να συμβεί σε όλους, ανεξαρτήτως ιθαγένειας. Για να μη θεωρηθεί ότι ένας κανόνας, όπως η επίμαχη στις δύο διαφορές της κύριας δίκης διάταξη, εισάγει διακρίσεις, αποφασιστικής σημασίας είναι, εκτός του να επιβάλλει τις ίδιες προϋποθέσεις για τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεως, να μη θέτει τους εργαζομένους τουρκικής ιθαγένειας σε δυσμενέστερη θέση από τους Γερμανούς υπηκόους όταν πρόκειται να προσκομίσουν

έγγραφα στα οποία αναγράφεται διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως, όπως αυτά που εκδίδονται σχετικά με τη σχολική εκπαίδευση, τη στρατιωτική θητεία ή κάθε άλλο ισοδύναμο επίσημο έγγραφο, στα οποία εξυπακούεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πρέπει να αναγνωρίζει την ίδια ισχύ με αυτή που αναγνωρίζει στα έγγραφα που εκδίδουν οι δικές της αρχές³³.

58. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, είμαι υποχρεωμένος να καταλήξω ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των Τούρκων εργαζομένων στη Γερμανία για ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης δεν εμποδίζει το συγκεκριμένο κράτος μέλος να καθιερώσει ως ημερομηνία γεννήσεως, που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του δικαιώματος του εργαζομένου για τις παροχές κοινωνικής ασφάλισης, την ημερομηνία που δηλώθηκε κατά την υπαγωγή του ενδιαφερομένου σε ασφάλιση ούτε να περιορίσει τη δυνατότητα διορθώσεως της ημερομηνίας αυτής στις περιπτώσεις που έχει παρεισφρήσει τυπογραφικό σφάλμα ή που ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει έγγραφο το πρωτότυπο του οποίου είχε εκδοθεί πριν από την υπαγωγή του σε ασφάλιση και στο οποίο αναγράφεται διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως.

Εν πάση περιπτώσει, η αρχή αυτή δεν υποχρεώνει το συγκεκριμένο κράτος μέλος να οργανώσει τον μηχανισμό υπαγωγής στο σύστημά του κοινωνικής ασφάλισης κατά τρόπο ώστε να λαμβάνει υπόψη μεταγενέστερες διορθώσεις της ημερομηνίας γεννήσεως των Τούρκων εργαζομένων, οι οποίες οφείλονται κυρίως στον διαφορετικό τρόπο

30 — Lucas Gil: Derecho registral civil, Bosch 1991, παρατεθέν από τον Linacero de la Fuente, M., «Notas sobre el registro civil», Revista de Derecho Privado, Φεβρουάριος 1998, σ. 83 επ., ιδιαίτερα σ. 96.

31 — M. Linacero de la Fuente, όπ.π. υποσημείωση 30, σ. 102.

32 — Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα ληξιαρχικά βιβλία προορίζονται για τη διαπίστωση γεγονότων και ιδιοτήτων που επηρεάζουν την προσωπική κατάσταση ατόμων και οι πράξεις που εκδίδονται βάσει αυτών συνιστούν την τυπική απόδειξη ιδιοτήτων προσωπικής καταστάσεως. Εντούτοις, οι ληξιαρχικές πράξεις ενδέχεται να περιέχουν σφάλματα σε όλες τις χώρες. Για παράδειγμα, στην Ισπανία μια γέννα καταχωρίστηκε ως έλαβε χώρα στις 24 Μαρτίου του 1970 αντί για το πραγματικό έτος που ήταν το 1971· συγκεκριμένα, ο αντίστοιχος τόμος αναφερόταν, βάσει της πρώτης και της τελευταίας καταχωρίσεως, στην περίοδο από 30 Μαΐου 1970 έως 17 Μαρτίου 1972 (DGRN R, 24 Μαρτίου 1986· RJA, 1986, 3025).

33 — Όσοι συνήψαν γάμο στην Τουρκία διαθέτουν ένα επιπλέον έγγραφο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιήσει για τον σκοπό αυτό, ήτοι το διεθνές οικογενειακό δελτίο το οποίο καθιερώθηκε με τη σύμβαση αριθ. 15, της 12ης Σεπτεμβρίου 1974, η οποία συνήφθη στο πλαίσιο της ΔΕΠΚ και ισχύει στην Τουρκία από τις 3 Μαρτίου 1984. Το δελτίο αυτό αναφέρει τα ονόματα των συζύγων, καθώς και την ημερομηνία και τον τόπο γεννήσεώς τους. Αντίθετα, όσα παντρεύτηκαν στη Γερμανία δεν διαθέτουν παρόμοιο έγγραφο, διότι το κράτος αυτό δεν έχει ακόμη υπογράψει τη σύμβαση αυτή.

τηρήσεως των ληξιαρχικών βιβλίων μεταξύ Τουρκίας και Γερμανίας.

Γ — *Επί της ίσης μεταχειρίσεως των Τούρκων εργαζομένων για ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης, επί των διορθώσεων του αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφάλισης του I. Kocak και επί του αιτήματος που υπέβαλε ο R. Örs πριν από τη θέση σε ισχύ του άρθρου 33α του SGB I*

59. Ο I. Kocak δήλωσε αρχικά ότι γεννήθηκε το 1933. Μετά την έκδοση της αποφάσεως του τουρκικού δικαστηρίου, ο I. Kocak ζήτησε και πέτυχε το 1985 τη διόρθωση στη Γερμανία του έτους γεννήσεως, το οποίο έτσι άλλαξε σε 1926. Του χορηγήθηκε μάλιστα νέος αριθμός μητρώου κοινωνικής ασφάλισης για να ληφθεί υπόψη το στοιχείο αυτό. Ωστόσο, όταν το 1991 ζήτησε να συνταξιοδοτηθεί, διότι είχε φθάσει στην ηλικία των 65 ετών, το γερμανικό κράτος δεν αναγνώρισε την τουρκική απόφαση και του χορήγησε νέο αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης, όπου η ημερομηνία γεννήσεως ήταν το 1933.

Αντίθετα, στην περίπτωση του R. Örs, ο οποίος, το 1972, κατά την υπαγωγή του στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, δήλωσε ότι είχε γεννηθεί το 1950 και, το 1993, προσκόμισε απόφαση τουρκικού δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας το έτος γεννήσεώς του είχε αλλάξει σε 1946, ο γερμανικός ασφαλιστικός φορέας αρνήθηκε να αναγνωρίσει την απόφαση αυτή.

60. Δεδομένου ότι το άρθρο 33α του SGB I δεν ήταν σε ισχύ όταν οι δύο αυτοί μισθωτοί ζήτησαν τη διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεώς τους, είναι σαφές ότι η διάταξη αυτή δεν μπορεί να έχει εφαρμογή στην περίπτωσή τους και ότι, εφόσον το Δικαστήριο αναγνώρισε το άμεσο αποτέ-

λεσμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 πουκαθιερώνει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των Τούρκων εργαζομένων στα κράτη μέλη, οι μισθωτοί αυτοί, ως Τούρκοι εργαζόμενοι, βρίσκονται στην ίδια θέση με τους εργαζομένους που έχουν την ιθαγένεια άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

61. Όσον αφορά τους κοινοτικούς υπηκόους, με την υπόθεση Δαφέκη επισημάνθηκε ήδη ότι οι διοικητικές και δικαστικές αρχές ενός κράτους μέλους δεσμεύονται από τα πιστοποιητικά προσωπικής καταστάσεως και τις συναφείς πράξεις που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, εκτός αν υπάρχουν συγκεκριμένες και σοβαρές ενδείξεις ότι το περιεχόμενό τους στην υπό εξέταση ατομική περίπτωση είναι ανακριβές.

Πιστεύω ότι η ίδια αρχή πρέπει να ισχύει για τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές της Τουρκίας.

62. Τέλος, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, με την απόφαση Sürgül³⁴, το Δικαστήριο δεν αναγνώρισε μόνον το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80, αλλά περιόρισε επίσης τα διαχρονικά αποτελέσματά της, επισημαίνοντας ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του αμέσου αποτελέσματος της διατάξεως αυτής προς στήριξη αιτημάτων σχετικών με παροχές που αφορούν περιόδους προγενέστερες της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως (ήτοι την 4η Μαΐου 1999), εκτός αν πρόκειται για πρόσωπα τα οποία, πριν από την ημερομηνία αυτή, είχαν ασκήσει προσφυγή ή είχαν υποβάλει αντίστοιχη διοικητική ένσταση.

34 — Προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 1. σελίδα 113.

IX — Πρόταση

63. Κατόπιν των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα, που υπέβαλαν στις υποθέσεις I. Kocak και R. Örs το δέκατο τρίτο και όγδοο τμήμα του Bundessozialgericht αντιστοίχως, ως εξής:

- «1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί της εφαρμογής των καθεστώτων κοινωνικής ασφαλίσεως των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζόμενους και στα μέλη των οικογενειών τους, το οποίο καθιερώνει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, έχει άμεση εφαρμογή και τα διαχρονικά αποτελέσματά του καθορίζονται με την απόφαση Sürül του Δικαστηρίου, της 4ης Μαΐου 1999.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 δεν έρχεται σε αντίθεση με το ότι ένα κράτος μέλος καθιερώνει, σχετικά με το δικαίωμα παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως, αφενός μεν ότι ως ημερομηνία γεννήσεως ενός ασφαλισμένου θεωρείται η ημερομηνία που δήλωσε κατά την υπαγωγή του στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως στο κράτος αυτό, αφετέρου δε ότι η διόρθωση της ημερομηνίας αυτής είναι δυνατή μόνον αν έχει παρεισφρήσει τυπογραφικό σφάλμα ή αν από έγγραφο, το πρωτότυπο του οποίου έχει εκδοθεί πριν από την ημερομηνία υπαγωγής σε ασφάλιση, προκύπτει διαφορετική ημερομηνία γεννήσεως.
- 3) Λαμβανομένης υπόψη της διαχρονικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των Τούρκων εργαζομένων στα κράτη μέλη, οι διοικητικές και δικαστικές αρχές ενός κράτους μέλους δεσμεύονταν, προτού τεθεί σε ισχύ εθνική νομοθεσία προβλέπουσα τα προαναφερθέντα, από τα πιστοποιητικά προσωπικής καταστάσεως και τις συναφείς πράξεις που είχαν εκδώσει οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, εκτός αν υπήρχαν συγκεκριμένες και σοβαρές ενδείξεις ότι το περιεχόμενό τους στην υπό εξέταση ατομική περίπτωση ήταν ανακριβές».